

Bahçivandan Çiçeklere Sesleniş 2

– Ali ÖZKANLI · 23 Mayıs 2009

Her insan aslında bir çiçek değil midir? Güneşin her çiçeğin başını okşadığı, her yüze güldüğü gibi bizler de her çiçeğim başını okşamalı, yüzüne gülmeliyiz değil mi? Eğer böyle yaparsak o zaman çocuklar, güneşe bakan, ışığa âşık ayçiçekleri gibi yüzünü aydınlığa dönecektir.

Hangi çocuk narin, pembe yapraklı, ince nakışlı bir orkideden daha az hassas ve daha kıymetsizdir? Bir çocuğun doğuştan değersiz olduğunu kim söyleyebilir? Çocuk, kadife kumaşlı, kiraz renkli bir gül gibi başı dimdiktir. Çocuk, rengârenk kanatlı bir kelebek gibi göz alıcıdır. Çocuklarımız yaratılışı gereği renk renk, yaprak yaprak açan canım papatyalardan, bizlere gülümseyen hercai menekşelerden daha az renkli değildir. Leylaklar kadar güveni, zambaklar kadar kahramanlığı temsil etmez mi? Çocuk, anne sütü kadar temiz, su şırıltısı kadar ahenkli, bir elmas parıltısı kadar ışıltılı, güneş kadar sıcak, pamuk kadar yumuşak, kar kadar beyaz değil mi?

Çocuk, gözyaşlarımıza derman, yaralarımıza merhemdir. Onlar ruhumuza ayın on dördü gibi parlayarak gönlümüzü hoş eder. Onlara biraz tahammül, biraz sevgi, birazcık ilgi gösterdiğimizde dünyalarını şenlendirecek, pembe umutlara kanat açacaklardır. Dillerinde en güzel güfte ve bestelerin var olduğunu göreceksiniz. Tek çiçeği kendi bahçesinde, her rengi kendi renginde düşünmek ne kadar doğrudur. Kim böyle bir hakkı, hangi gerekçe ile kendinde görebilir. Kime dünyaya gelirken kendisinin torpilli olduğu, başkalarına merhamet edilmediği söylenmiştir. Yüzünde parıltılar saçan bir işaret, yüzünde ilahi kudretten bir nakış taşımayan hangi çiçek vardır ki? Yaratılana tahammül edememek, kibirlenerek çiçeğe hor ve hakir bakış, yaratanın yaptığını çirkin görüp, tenkit etmek kimin haddinedir? Onlar yaratılırken, dünyaya gözlerini açarken size mi sorulacak, sizden mi izin alınacaktı? Sizin gibi olmayan, sizin gibi düşünmeyen, size benzemeyen çiçeklerin nefesleri mi kesilmeli? Suları mı kurutulmalı? Vücutları mı yok edilmeli? Ne dersiniz? Sizin gibi olmadığını düşündüklerinize hayat hakkı tanır mısınız? Buna tahammül edebilecek misiniz? Aynı anadan doğmaya önem verenler, aynı sanatkârın eseri olmaya niçin önem veremezler acaba! O daha değerli, daha kıymetli değil midir?

İnsanoğlu yeryüzünde Allah'ın halifesidir. Yaratılmışların en şerefliisidir. Şerefli yaratılan insanlar arasında ayırım yapmak, ırkından, cinsiyetinden dolayı aşağı görmek, malından, şöhret ve mevkiinden dolayı farklı bakmak bilgisizlik değil de nedir? İnsanlar birbirlerinin kardeşidir. O halde kardeşlerin birbirini incitmesi, üzmesi, aşağılaması yakışır mı? Tabii ki yakışmaz.

Boyayı mı Yoksa Boyacıyı mı Beğenmedin?

* Mekke'de zenci birini görünce yüzünü ekşiten adama, dilini bilen birinin aracılığı ile:

– Bana yüzünü ekşiterek bakana sor bakalım, boyayı mı, yoksa boyayanı mı beğenmemiş? Diyor. Bu soru suratımıza bir tokat gibi patladı değil mi değerli okuyucular. Ne diyor hak dostu Yunus EMRE:

"Yaratılanı severiz yaratandan ötürü."

Bu Yüz Basılmaya Değil Öpölmeye Layıktır!

* Sahabe döneminde Ebû Zerî GIFÂRÎ Hazretleri, bir kızgınlık anında Bilal-i HABEŞÎ Hazretlerine siyah kadının oğlu diye hakaret ediyor. Daha sonra hatasını anlayarak Hz. Bilal' in kapısının önüne yatarak başını yerlere koyuyor. Hz. Bilal yüzüne basmadan buradan kalkmayacağım diyor. Hz. Bilal yerden Hz. Ebû Zer'i kaldırıp bu yüz basılmaya değil, öpölmeye layıktır diyerek onu affediyor.